

מאת: מ. קיז'נר

דבר מלכות קרח

עם משפחת מלכותי

ואו איזה ניסים! יד
ה' איתנו! הקב"ה
משליך על האוייבים
אבני ברד!

אשש ומים
כאחד! זה באמת
נס מעל הטבע!
איזה פחד!

מענדי, ניראלי
שמתחשק לך לשאול
את אותה השאלה
בפעם
השלישית... תשמע מה
למדנו בכיתה..

היום הזה נקבע לדורות
כיום שמחה כי "כאשר
השתחרר לגמרי -
נתגלה, שג' תמוז הי'
ה"אתחלתא דגאולה"-
ממש כל השיחורור
התחיל...

אוי מלכי איך ידעת שגם כעת תהיה לי
שאלה!!!!!! אני באמת לא מבין מה קורה
פה! הקב"ה גם ככה עזר לעם ישראל בקרב
והשליך אבנים על האוייבים.. "הנס היה יכול
כבר להיות נס בשלימות, שבמקום לעצור
את השמש בכדי שיוכלו להלחם (בדרך
הטבע) לאור היום.. שמלכתחילה ינצחו
במלחמה (ולא יזדקקו כלל לעצירת השמש!
למה ה' לא עזר להם לנצח בפעם אחת
וזוהי????

שמש בגבעון דום וירח
בעמק אלון
ברוך השם השמש
נעצרה, אפשר להמשיך
להילחם...

אינני מאמין, עם ישראל
נמצא בתבוסה. עוד רגע
שוקעת השמש ואז יהיה
קשה מאוד לנצח את
האמורי..

אוי מה נעשה?
הם מכירים הייטב את
השטח והם יכולים
לחמוק מאיתנו בחושך
בקלות

את התשובות
להכל אנו
פוגשים בפרשת
קורח

טוב נו אבא אנחנו
ממש במתח... אתה
חייב להסביר לנו
מדוע הקב"ה עשה
שכר יהיה..

אני קורח ואיני מוכן
לקבל את כהונת אהרן.
האם משה על דעת
עצמו מינה את אהרן
אחיו דווקא להיות כהן??

מי אמר שאכן נכון
הדבר??? במי ה'
יבחר להיות כהן
לעמו ישראל???

אני חושב שלמשה
רבינו יש מה לאמר
בענין.. הבה נלך
ונבדוק..

והמקל שיצמחו לו
שקדים ופרחים,
סימן שבו ה' בחר
להיות כהן

ה' ציווה אותי "לקחת
מטה מכל שבט, "שנים
שמו תכתוב על מטתו,
ואת שם אהרן תכתוב
על מטתו.."

פעילות לקורח: לימוד שיר על הדבר מלכות

עולם נדם,
הליל נרדם,
מטות נאספו הם מיידם.
כהונה תינתן,
בין ליל עליו יפרח בחן,
מבנימין עד ראובן.

"והנה פרח, מטה אהרון",
נס מתוך טבע טומן היגיון.
ניתנה בו הבחירה,
לא מתוך האדמה,
מתוך אוהלה של השכינה.

קיבלתי משימה,
עלי הוטלה גאולה שלימה,
ממציאות כה אפלה.
אני הקטנה,
איך אוכל לצלוח
כשכוחותי בהגבלה?

פורצת הגדרות,
ממיסה האיומים.
לא נותנת הנחות,
מול טבעם של החיים.
כי אם בחרו כאן בי
בודאי זה ביכולתי,
משיח עוד היום באמיתי.

נס טבעי - אלוקי,
צמיחה בסדר הדרגתי.
שלבים, כלים,
זו גאולה.
איטי אך כך ה' קבע.

וכשהעולם כמו מבצר,
לא צומח לא נראה שום דבר.
קיום ההסתר הוא עבור ההתקדמות,
ואת רואה כבר התגלות.

קיבלתי משימה,
עלי הוטלה גאולה שלימה,
ממציאות כה אפלה.
אני הקטנה,
איך אוכל לצלוח
כשכוחותי בהגבלה?

חייב אכן לקרות,
אין פה טעויות.
אם הרבי בי בחר,
אני מעל לכל תפיסות,
מעל לכל ספקות.
כך אשלים את התכלית
מתוך עולם לגאולה סופית.

וכשיגיעו רגעי השיא,
יפציע למולי אז הנשיא.
יביט בי בחיוך קורן, אומר:
אפשר לסמוך עלייך, כן!